

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

557 — nr 467 z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów	849
558 — nr 478 z dnia 3 grudnia 1957 r. w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstw państwowych pn. „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne”	855

ZARZĄDZENIA:

559 — Ministra Finansów z dnia 17 listopada 1957 r. zmieniające zarządzenie z dnia 11 sierpnia 1955 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego	855
560 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 października 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody	856

557

UCHWAŁA Nr 467 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1957 r.

w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów.

C z ę ś ć I.

INWESTYCJE.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozróżnia się inwestycje scentralizowane i inwestycje zdecentralizowane.

2. Inwestycje scentralizowane zatwierdzane są imiennie zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie planu centralnego przez Radę Ministrów, właściwych ministrów lub z ich upoważnienia — przez podległe im jednostki organizacyjne, a w zakresie planów terenowych — przez Radę Ministrów bądź przez właściwe prezydium rad narodowych.

3. Inwestycje zdecentralizowane zatwierdzane są przez inwestorów bezpośrednich.

Rozdział II.

Inwestycje przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetem centralnym, nadzorowanych przez ministerstwa, których podstawowa działalność zaliczana jest do działów: przemysł, budownictwo i obrót towarowy, oraz przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej (PKS) i przedsiębiorstw usługowych „Orbis”.

§ 2. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetem centralnym, a nadzorowanych przez:

- 1) Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) Ministerstwo Górnictwa i Energetyki,
- 3) Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 4) Ministerstwo Przemysłu Chemicznego,
- 5) Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego,
- 6) Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła,
- 7) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego,
- 8) Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu,

- 9) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego,
 - 10) Ministerstwo Handlu Zagranicznego,
- jak również do przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej (PKS) i przedsiębiorstw usługowych „Orbis”.

2. Przepisy niniejszego rozdziału mogą być stosowane do przedsiębiorstw nie wymienionych w ust. 1 na podstawie decyzji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów, wydanej na wniosek zainteresowanego ministra.

§ 3. 1. Wszelkie inwestycje czynnych przedsiębiorstw polegające na:

- 1) odtworzeniu i wymianie zużytych lub przestarzałych środków trwałych,
- 2) uzupełnieniu, modernizacji i udoskonaleniu wyposażenia technicznego przedsiębiorstw,
- 3) rozbudowie i rekonstrukcji poszczególnych oddziałów przedsiębiorstw, z wyjątkiem budowy całkowicie nowych oddziałów produkcji podstawowej,

jak również wszelkie inwestycje przedsiębiorstw związane z zaspokojeniem zbiorowych potrzeb załogi w zakresie mieszkaniowym i socjalno-kulturalnym — powinny być realizowane samodzielnie przez przedsiębiorstwa ze środków własnych i kredytów bankowych jako inwestycje zdecentralizowane.

2. W związku z zasadą wyrażoną w ust. 1 do inwestycji scentralizowanych zalicza się jedynie inwestycje polegające na:

- 1) budowie nowych przedsiębiorstw,
- 2) odbudowie nieczynnych zakładów,
- 3) budowie nowych wydziałów produkcyjnych w zakładach czynnych, z wyłączeniem wydziałów produkcji ubocznej,
- 4) sporządzaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla przyszłych inwestycji scentralizowanych.

3. W wyjątkowych przypadkach do inwestycji scentralizowanych na podstawie decyzji właściwego ministra, wydanej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowa-

nia przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, mogą być zaliczane inwestycje polegające na zasadniczej rekonstrukcji lub rozbudowie.

4. Na rok 1958 kryteria co do podziału inwestycji związanych z działalnością eksploatacyjną na inwestycje scentralizowane i zdecentralizowane ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wspólnie z Ministrem Finansów i w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 4. 1. Inwestycje scentralizowane finansowane są z kredytu budżetowego oraz środków uzyskanych w związku z realizacją tych inwestycji.

2. Do środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji zalicza się w szczególności:

- 1) wartość nieodpłatnej robocizny użytej przy wykonywaniu inwestycji,
- 2) wartość osiągniętych podczas działalności inwestycyjnej uzysków i produktów ubocznych (łącznie z wartością produktów otrzymanych przy próbnej produkcji wykonanej w związku z próbami technicznej sprawności oddziału produkcyjnego lub całego zakładu), po potrąceniu ewentualnych kosztów sprzedaży.

§ 5. 1. Inwestycje zdecentralizowane, związane z działalnością eksploatacyjną, finansowane są z funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstw oraz z kredytu bankowego.

2. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się:

- 1) z pozostawionych w dyspozycji przedsiębiorstw środków funduszu amortyzacyjnego przeznaczonych na inwestycje,
- 2) ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw lub z przeznaczonych na inwestycje części zysków przedsiębiorstw,
- 3) z innych środków, a mianowicie:
 - a) z wpływów z likwidacji środków trwałych po potrąceniu kosztów likwidacji, z tym że jeżeli wpływy te są niższe od nie umorzonych wartości likwidowanego środka trwałego, różnicę do wysokości tej wartości przelewa się na fundusz inwestycyjny w ciężar strat przedsiębiorstwa,
 - b) ze środków uzyskanych z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
 - c) ze środków uzyskanych z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń na zapobieganie szkodom w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
 - d) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
 - e) z premii za marszrutyzację przewozów ładunków kolejami (uchwała nr 242 Prezydium Rządu z dnia 4 kwietnia 1953 r.),
 - f) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji (§ 4 ust. 2),
 - g) ze środków premiowego funduszu dewizowego (zarządzenie nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1957 r. w sprawie utworzenia premiowego funduszu dewizowego dla żelóg kopalń węgla kamiennego — Monitor Polski Nr 7, poz. 54).

3. Przedsiębiorstwa planowo-deficytowe, w których nie jest tworzony fundusz rozwoju, przeznaczają na fundusz inwestycyjny oprócz środków wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 3 środki uzyskane na pokrycie strat do wysokości 10% ustalonego w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym zmniejszenia planowej straty, wynikającego z obniżki kosztów własnych.

§ 6. 1. Wysokość środków funduszu amortyzacyjnego, pozostawionego w dyspozycji przedsiębiorstw, określają:

- 1) w odniesieniu do całości ministerstw i urzędów centralnych — narodowy plan gospodarczy,
- 2) w odniesieniu do centralnych zarządów i przedsiębiorstw — wytyczne jednostek nadrzędnych dotyczące sporządzania bilansów dochodów i wydatków.

2. Przeznaczona na inwestycje część funduszu amortyzacyjnego nie pozostawiona w dyspozycji przedsiębiorstw podlega odprowadzeniu na zablokowane rachunki bankowe. Zwolnienie do dyspozycji przedsiębiorstw sum odprowadzonych w latach ubiegłych na zablokowane rachunki bankowe może nastąpić na podstawie i w granicach ustalonych w narodowych planach gospodarczych. Minister Finansów może zdecydować przelanie środków z zablokowanych rachunków bankowych na scentralizowany fundusz z przeznaczeniem na uzupełnienie środków budżetowych na finansowanie inwestycji scentralizowanych.

3. Zasady przeznaczania środków z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa na jego fundusz inwestycyjny określają odrębne przepisy.

4. Wysokość części zysku przeznaczonej na inwestycje w przedsiębiorstwach, w których nie utworzono funduszu rozwoju, określają:

- 1) w odniesieniu do ministerstw (urzędów centralnych) — resortowe bilanse dochodów i wydatków,
- 2) w odniesieniu do centralnych zarządów i przedsiębiorstw — wytyczne jednostek nadrzędnych dotyczące sporządzania bilansów dochodów i wydatków.

5. Część funduszu rozwoju przedsiębiorstwa lub część zysku przeznaczona na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa, w którym nie tworzy się funduszu rozwoju, przelewana jest na podstawie kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych.

6. Tryb i terminy przelewania środków pochodzących z amortyzacji i z likwidacji środków trwałych określa Minister Finansów.

§ 7. 1. Bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu w razie niewystarczalności środków funduszu inwestycyjnego na zamierzone przez przedsiębiorstwo inwestycje zdecentralizowane, związane z działalnością eksploatacyjną.

2. Bank uprawniony jest do określania wysokości udziału środków własnych przedsiębiorstwa w finansowaniu inwestycji, na którą udziela kredytu.

§ 8. Źródłem spłaty kredytów bankowych, udzielonych na inwestycje zdecentralizowane związane z działalnością eksploatacyjną, są środki akumulowane na rachunku funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstwa. W razie braku środków na tym rachunku bank może egzekwować spłatę kredytu z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa do wysokości kwot nie wpłaconych w obowiązujących terminach na fundusz inwestycyjny.

§ 9. 1. Maksymalny okres spłaty kredytów ustala się na lat 5.

2. Terminy spłaty kredytów udzielanych na poszczególne inwestycje banki ustalają w porozumieniu z pożyczkobiorcami w ramach terminu maksymalnego.

3. Minister Finansów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów przedsiębiorstw lub poszczególnych rodzajów inwestycji, a centrale banków w odniesieniu do poszczególnych pożyczkobiorców mogą ustalać dłuższe okresy spłaty kredytów niż przewidziane w ust. 1, nie przekraczające jednak lat 10.

§ 10. 1. Podjęcie inwestycji zdecentralizowanej w zakresie gospodarki mieszkaniowej lub socjalno-kulturalnej może nastąpić na podstawie uchwały rady robotniczej, a w jej braku — na podstawie uchwały rady zakładowej. Jeżeli zamierzona inwestycja polega na budownictwie, podjęcie jej wymaga ponadto zgody prezydium właściwej rady narodowej.

2. Inwestycje mieszkaniowe oraz socjalno-kulturalne przedsiębiorstw finansowane są z odrębnego funduszu, tworzonego z następujących środków:

- 1) z funduszu zakładowego,
- 2) z pozostałej po wydzieleniu na remonty kapitalne części amortyzacji obiektów gospodarki mieszkaniowej i socjalno-kulturalnych oraz środków z likwidacji tych obiektów,
- 3) z zysku z gospodarki mieszkaniowej i działalności socjalno-kulturalnej,
- 4) ze środków funduszu szkód górniczych, funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz odszkodowań ubezpieczeniowych, dotyczących obiektów mieszkaniowych i socjalno-kulturalnych,
- 5) ze środków pochodzących z dobrowolnych świadczeń załogi oraz otrzymanych przez przedsiębiorstwo dotacji.

3. Fundusz, o którym mowa w ust. 2, może być zasilony środkami budżetowymi, udzielanymi w wysokości określonej dla resortów w wytycznych do sporządzania planu inwestycyjnego, bądź w wysokości uzgodnionej przez ministerstwo z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów i z Ministerstwem Finansów przed uchwaleniem planu inwestycyjnego.

§ 11. Na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne banki mogą udzielać przedsiębiorstwom kredytu, który nie może przekraczać 25% wartości kosztorysowej zamierzonej inwestycji. Spłata kredytu powinna nastąpić w terminie lat 5 ze środków funduszu, o którym mowa w § 10 ust. 2.

§ 12. 1. Kredytów na inwestycje zdecentralizowane banki udzielają opierając się na analizie celowości i efektywności zamierzonej inwestycji.

2. Banki analizują także realność możliwości spłaty kredytów wnioskowanych przez przedsiębiorstwa.

3. Minister Finansów może ustalić inne kryteria jako podstawę udzielania kredytów.

Rozdział III.

Inwestycje państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych i handlowych rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 13. Rozdział niniejszy dotyczy inwestycji przedsiębiorstw terenowych nadzorowanych przez:

- 1) zarządy przemysłu,
- 2) zarządy przemysłu terenowego materiałów budowlanych,
- 3) zarządy młynów,
- 4) zarządy handlu,

jak również inwestycji przedsiębiorstw zaliczanych do działu budownictwa.

§ 14. 1. Do inwestycji scentralizowanych zalicza się inwestycje polegające na budowie nowych przedsiębiorstw.

2. Do inwestycji zdecentralizowanych zalicza się:

- 1) inwestycje związane z działalnością eksploatacyjną, a nie wymienione w ust. 1,
- 2) inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne.

§ 15. Inwestycje scentralizowane finansowane są z kredytu budżetowego oraz ze środków uzyskanych w związku z realizacją tych inwestycji (§ 4 ust. 2).

§ 16. Inwestycje zdecentralizowane związane z działalnością eksploatacyjną finansowane są z funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstw oraz z kredytu bankowego.

§ 17. 1. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzony jest:

- 1) z pozostawionych w dyspozycji przedsiębiorstw środków funduszu amortyzacyjnego,
- 2) ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw lub z wydzielonej na finansowanie inwestycji części zysku przedsiębiorstw,
- 3) z przydzielonej przez właściwą radę narodową dotacji ze środków budżetowych lub pozabudżetowych, których przeznaczenie na inwestycje zdecentralizowane dopuszczone jest przepisami o wykonywaniu budżetu lub innymi przepisami,
- 4) z innych środków, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 3 lit. a) — f).

2. Przedsiębiorstwa planowo-deficytowe, w których nie jest tworzony fundusz rozwoju, przeznaczają na fundusz inwestycyjny oprócz środków wymienionych w ust. 1 pkt 1, 3 i 4 środki uzyskane na pokrycie strat do wysokości 10% ustalonego w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym zmniejszenia planowej straty, wynikającego z obniżki kosztów własnych.

§ 18. 1. Wysokość środków funduszu amortyzacyjnego pozostawionego w dyspozycji przedsiębiorstw ustalana jest w trybie obowiązującym dla przekazywania wskaźników do rocznych planów przedsiębiorstw. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Zasady przeznaczania środków z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa na jego fundusz inwestycyjny ustalają odrębne przepisy.

3. Wysokość przeznaczanej na inwestycje części zysku w przedsiębiorstwach, w których nie został utworzony fundusz rozwoju, określają prezydium właściwych rad narodowych.

4. Część funduszu rozwoju przedsiębiorstwa oraz część zysku przeznaczona na fundusz inwestycyjny w przedsiębiorstwach, w których nie tworzy się funduszu rozwoju, przelewana jest na podstawie kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych.

5. Tryb i terminy przelewania środków pochodzących z amortyzacji i z likwidacji środków trwałych określa Minister Finansów.

§ 19. W ramach wytycznych ustalonych w narodowym planie gospodarczym prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą ustalać wspólnie z bankami szczegółowe kierunki kredytowania inwestycji zdecentralizowanych.

§ 20. Przepisy §§ 7, 8, 9 i 12 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 21. 1. Inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne finansowane są z odrębnego funduszu, tworzonego z następujących środków:

- 1) z funduszu zakładowego,
- 2) z amortyzacji i wpływów z likwidacji obiektów gospodarki mieszkaniowej i socjalno-kulturalnych,
- 3) z zysku z gospodarki mieszkaniowej i działalności socjalno-kulturalnej,
- 4) z funduszu szkód górniczych, funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz odszkodowań ubezpieczeniowych dotyczących obiektów gospodarki mieszkaniowej i socjalno-kulturalnych,

- 5) z dotacji właściwych rad narodowych przydzielonych ze środków budżetowych lub pozabudżetowych, których przeznaczenie na inwestycje zdecentralizowane dopuszczone jest przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa lub innymi przepisami,
 - 6) z innych dotacji oraz z dobrowolnych świadczeń załogi.
2. Przepisy § 10 ust. 1 i 3 oraz §§ 11 i 12 mają odpowiednie zastosowanie, z tym że uzgodnień, o których mowa w § 10 ust. 3, dokonują prezydium wojewódzkich rad narodowych.

Rozdział IV.

Inwestycje przedsiębiorstw państwowych nie objętych przepisami rozdziałów II i III.

§ 22 1. Do inwestycji scentralizowanych zalicza się inwestycje realizowane na podstawie limitów inwestycyjnych ustalonych w narodowym planie gospodarczym.

2. Do inwestycji zdecentralizowanych zalicza się inwestycje realizowane poza limitami inwestycyjnymi ustalonymi w narodowym planie gospodarczym i finansowane ze środków określonych w §§ 26—28.

3. Podjęcie inwestycji zdecentralizowanej o wartości kosztorysowej przekraczającej 5 mln zł wymaga zgody właściwego ministra, a w odniesieniu do przedsiębiorstw terenowych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 23. Inwestycje scentralizowane finansowane są:

- 1) z części funduszu amortyzacyjnego przeznaczonej na finansowanie inwestycji,
- 2) z wpływów z likwidacji środków trwałych po potrąceniu kosztów likwidacji, z tym że jeżeli wpływy te są niższe od nie umorzonej wartości środka trwałego, różnicę do wysokości tej wartości przelewa się na finansowanie inwestycji w ciężar strat przedsiębiorstwa,
- 3) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją tych inwestycji (§ 4 ust. 2),
- 4) z dotacji przydzielonych z rachunków środków scentralizowanych jednostek nadrzędnych,
- 5) z kredytu budżetowego.

§ 24. 1. Jeżeli przeznaczona na inwestycje część funduszu amortyzacyjnego przewyższa zapotrzebowanie środków na finansowanie inwestycji scentralizowanych przedsiębiorstwa, nadwyżka amortyzacji podlega odprowadzeniu na rachunek środków scentralizowanych.

2. Na rachunek środków scentralizowanych podlegają odprowadzeniu wpływy z likwidacji środków trwałych od jednostek nie realizujących inwestycji scentralizowanych.

§ 25. Inwestycje zdecentralizowane związane z działalnością eksploatacyjną finansowane są z funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstw oraz z kredytu bankowego.

§ 26. 1. Fundusz inwestycyjny tworzy się:

- 1) z wydzielonej na finansowanie inwestycji części zysku,
- 2) z innych środków, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 3 lit. b)—f).

2. Przedsiębiorstwa planowo-deficytowe niezależnie od środków, o których mowa w ust. 1, przeznaczają na fundusz inwestycyjny środki uzyskane na pokrycie strat do wysokości 10% ustalonej w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym obniżki planowanej straty, wynikającej z obniżenia kosztów własnych.

3. Banki, Powszechna Kasa Oszczędności, Państwowy Zakład Ubezpieczeń oraz Polski Monopol Loteryjny przelewają ponadto na fundusz inwestycyjny środki przewidziane na ten cel w ich planach finansowych.

§ 27. 1. Bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu w razie niewystarczalności środków funduszu inwestycyjnego na zamierzone przez przedsiębiorstwo inwestycje zdecentralizowane związane z działalnością eksploatacyjną. Wysokość kredytu udzielonego na jedną inwestycję nie może przekraczać 1 mln zł, chyba że Prezes Narodowego Banku Polskiego, dyrektor Banku Inwestycyjnego lub dyrektor Banku Rolnego w indywidualnych przypadkach udzieli zezwolenia na przekroczenie tej granicy.

2. Bank uprawniony jest do określenia wysokości udziału środków własnych przedsiębiorstwa w finansowaniu inwestycji, na którą udziela kredytu.

§ 28. 1. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozdziałem, a rozliczających się z budżetem centralnym mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 6 ust. 4, 5 i 6, § 8, § 9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10, 11 i 12, a do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi przepisy § 8, § 9 ust. 1 i 2, § 10 ust. 1, §§ 11 i 12, § 18 ust. 3, 4 i 5 oraz § 21 ust. 1.

2. Banki, Powszechna Kasa Oszczędności, Państwowy Zakład Ubezpieczeń i Polski Monopol Loteryjny mogą poza środkami wymienionymi w § 10 ust. 2 przeznaczać na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne środki przewidziane na ten cel w ich planach finansowych.

Rozdział V.

Inwestycje jednostek budżetowych.

§ 29. 1. Do inwestycji scentralizowanych zalicza się inwestycje realizowane na podstawie limitów inwestycyjnych ustalonych w narodowym planie gospodarczym, z tym że nie mogą być do nich zaliczane inwestycje polegające wyłącznie na zakupach maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza.

2. Do inwestycji zdecentralizowanych zalicza się:

- 1) zakup maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza,
- 2) inne inwestycje realizowane poza limitami inwestycyjnymi ustalonymi w narodowym planie gospodarczym i finansowane ze środków określonych przepisami niniejszej uchwały.

§ 30. Inwestycje scentralizowane finansowane są z kredytu budżetowego oraz ze środków uzyskanych w związku z realizacją tych inwestycji (§ 4 ust. 2).

§ 31. 1. Inwestycje zdecentralizowane jednostek budżetowych, polegające na zakupach maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza, finansowane są ze środków budżetowych, określonych preliminarzami poszczególnych jednostek. Ponadto inwestycje zdecentralizowane mogą być finansowane z następujących źródeł:

- 1) z wpływów z odszkodowań ubezpieczeniowych,
- 2) z dotacji przydzielonych z funduszy organizacji społecznych,
- 3) z dotacji przydzielonych ze środków budżetowych,
- 4) z oszczędności na wydatkach budżetowych (jeżeli przepisy o wykonywaniu budżetu nie zabraniają przenoszenia środków z poszczególnych podziałek klasyfikacji budżetowej),
- 5) ze środków funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, odszkodowań uzyskanych z funduszu szkód górniczych, nadwyżek opłat za prace naukowo-badawcze i naukowo-usługowe wykonane przez szkoły wyższe, środków uzyskanych z tytułu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, środków z podatku miejskiego i opłat uzdrowiskowych, środków sa-

moopodatkowania ludności, środków na realizację czynów społecznych oraz innych środków, których przeznaczenie na tego rodzaju inwestycje dopuszczają odrębne przepisy.

2. Jednostki budżetowe posiadające gospodarstwa pomocnicze mogą przeznaczać na inwestycje zdecentralizowane w tych gospodarstwach ponadto środki pochodzące z nadwyżek tych gospodarstw w następującej wysokości:

- 1) zakłady służby zdrowia — 50% planowych i ponadplanowych nadwyżek,
- 2) państwowe domy dziecka, państwowe ośrodki wychowania, państwowe specjalne zakłady wychowania, państwowe szkoły specjalne, zakłady poprawcze i schroniska dla nieletnich — 100% planowych i ponadplanowych nadwyżek,
- 3) pozostałe jednostki budżetowe — 100% ponadplanowych nadwyżek.

3. Oprócz środków wymienionych w ust. 1 i 2 zakłady pomocy społecznej i zakłady lecznicze mogą przeznaczać na inwestycje zdecentralizowane, związane z zaspokojeniem potrzeb kulturalno-oświatowych i socjalno-bytowych pensjonariuszy i pacjentów, środki uzyskane za prace wykonane przez pensjonariuszy i pacjentów.

Rozdział VI.

Inwestycje jednostek spółdzielczych, organizacji społecznych, politycznych i zawodowych.

§ 32. Wszelkie inwestycje jednostek spółdzielczych, organizacji społecznych, politycznych i zawodowych zalicza się do inwestycji zdecentralizowanych.

§ 33. 1. Inwestycje jednostek spółdzielczych finansowane są ze środków własnych spółdzielczości oraz kredytu bankowego.

2. Rodzaje środków własnych przeznaczonych na inwestycje oraz na spłatę kredytów określają statuty spółdzielni i przepisy wydane przez właściwe organizacje centralne spółdzielczości.

3. Maksymalne terminy spłaty kredytów ustalają odrębne przepisy.

4. Przepisy § 12 mają zastosowanie również do jednostek spółdzielczych.

§ 34. Inwestycje organizacji społecznych, politycznych i zawodowych finansowane są z ich środków własnych i przydzielonych im na ten cel dotacji ze środków budżetowych. W indywidualnych przypadkach Minister Finansów może wyrazić zgodę na udzielenie wymienionym jednostkom kredytu bankowego na finansowanie ich inwestycji.

Rozdział VII.

Przepisy wspólne.

§ 35. Przepisy niniejszej uchwały dotyczące inwestycji związanych z działalnością eksploatacyjną mają zastosowanie także do administracyjnych inwestycji przedsiębiorstw.

§ 36. Minister Finansów może określić dalsze źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych nie wymienione w rozdziałach II—V.

§ 37. Jednostki inwestujące uprawnione są:

- 1) do przejściowego używania na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych związanych z działalnością eksploatacyjną środków zakumulowanych na finansowanie zdecentralizowanych inwestycji mieszkaniowych i socjalno-kulturalnych,

- 2) do używania na finansowanie inwestycji scentralizowanych środków zakumulowanych na inwestycje zdecentralizowane, przy czym jeśli chodzi o środki budżetowe — uprawnienie to może być wykorzystywane po uprzednim przeniesieniu tych środków w trybie ustalonym przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa.

§ 38. Odsetki od udzielonych przez bank kredytów inwestycyjnych obciążają właściwe rachunki środków inwestycyjnych, a odsetki od środków zakumulowanych na tych rachunkach wpływają na ich dobro.

Część II.

KAPITAŁNE REMONTY.

§ 39. 1. Źródłem finansowania kapitałnych remontów przedsiębiorstw państwowych, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w § 13, jest wydzielona na finansowanie kapitałnych remontów część funduszu amortyzacyjnego.

2. Resortowe wskaźniki podziału funduszu amortyzacyjnego na część przeznaczoną na remonty kapitałne i część przeznaczoną na inwestycje ustalają narodowe plany gospodarcze. Wysokość części funduszu amortyzacyjnego przeznaczonej na remonty kapitałne w odniesieniu do centralnych zarządów i przedsiębiorstw określają wytyczne w sprawie sporządzania bilansów dochodów i wydatków.

3. Ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów mogą ustalić dla podległych im przedsiębiorstw odmienne zasady finansowania kapitałnych remontów.

4. Kapitałne remonty przedsiębiorstw państwowych, wymienionych w § 13, finansowane są w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstw przy ewentualnym rozłożeniu nakładów w czasie.

5. Kapitałne remonty obiektów nie będących własnością przedsiębiorstwa, w razie gdy na nim ciąży obowiązek pokrywania nakładów remontowych, finansowane są w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstwa przy ewentualnym rozłożeniu ich w czasie.

§ 40. 1. Oprócz środków wymienionych w § 39 na finansowanie remontów kapitałnych mogą być zużywane:

- 1) środki uzyskane z funduszu szkód górniczych,
- 2) odszkodowania ubezpieczeniowe.

2. W przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, a wyjątkowo w innych przedsiębiorstwach, na finansowanie kapitałnych remontów mogą być ponadto przydzielane dotacje budżetowe.

§ 41. Przedsiębiorstwa mogą korzystać z kredytu bankowego, jeżeli ich potrzeby w zakresie remontów kapitałnych nie mogą być zaspokojone z wygospodarowanych środków własnych.

§ 42. W odniesieniu do roku 1958 Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wspólnie z Ministrem Finansów ustali zasady przenoszenia środków na kapitałne remonty między przedsiębiorstwami.

§ 43. Centralne zarządy (jednostki równorzędne), a w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — wojewódzkie zarządy (jednostki równorzędne) są uprawnione do centralizowania na rachunku rezerwy awaryjnej części środków przeznaczonych na remonty kapitałne w podporządkowanych przedsiębiorstwach, w granicach ustalonych przez ministrów. Środki z rachunku rezerwy awaryjnej będą przez dysponentów rachunków przydzielane przedsiębiorstwom bezzwrotnie na sfinansowanie remontów spowodowanych awarią.

§ 44. Kapitałne remonty jednostek budżetowych finansowane są z kredytów przewidzianych na ten cel w ich preliminarzach budżetowych oraz z przydzielonych im na te cele obowiązkowych świadczeń w naturze, jak też innych środków, których przeznaczenie na remonty kapitałne dopuszczają odrębne przepisy.

§ 45. Kapitałne remonty jednostek spółdzielczych, organizacji społecznych, politycznych i zawodowych finansowane są z ich środków własnych.

Część III.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 46. Inwestycje, które przed dniem 31 grudnia 1957 r. zostały rozpoczęte jako inwestycje pozalimitowe, będą nadal realizowane i finansowane jako inwestycje zdecentralizowane. Środki finansowe zakumulowane na finansowanie tych inwestycji podlegają przelewowi na odpowiednie bankowe rachunki środków na inwestycje zdecentralizowane.

§ 47. W uchwale nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 100, poz. 1154) w § 10 dodaje się nowe ustępy 4 i 5 w następującym brzmieniu:

„4. W razie przeznaczenia funduszu na inwestycje zdecentralizowane odpowiednie środki tego funduszu przelewane są na właściwe rachunki środków inwestycyjnych.

5. Gdy środki funduszu nie wystarczają na opłacenie przypadających do zapłaty kredytów inwestycyjnych, brakujące środki obciążają rachunek funduszu inwestycyjnego lub rachunek środków na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne”.

§ 48. W uchwale nr 48 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 82) w § 3 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „z wyjątkiem wygospodarowanych ponad plan środków funduszu amortyzacyjnego”.

§ 49. 1. Ilekroć w obowiązujących przepisach wydanych przed dniem 31 grudnia 1957 r. mowa jest:

1) o inwestycjach limitowych — należy rozumieć, że odpowiednie przepisy dotyczą inwestycji scentralizowanych,

2) o inwestycjach pozalimitowych — należy rozumieć, że odpowiednie przepisy dotyczą inwestycji zdecentralizowanych.

2. Ilekroć przepisy obowiązujące przewidują realizację i finansowanie inwestycji pozalimitowych w trybie i na zasadach uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417), należy przez to rozumieć, że inwestycje te są realizowane i finansowane na zasadach i w trybie ustalonych w niniejszej uchwale dla inwestycji zdecentralizowanych.

3. Zawarte w szczegółowych przepisach uprawnienia organizacji spółdzielczych do realizowania drobnych inwe-

stycji pozalimitowych z kredytu bankowego są realizowane na zasadach i w trybie ustalonych w rozdziale VI niniejszej uchwały.

§ 50. 1. Traci moc uchwała nr 813 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1956 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 3, poz. 16). Wydane jednak na podstawie tej uchwały przepisy, ustalające wysokość zysku lub środków na pokrycie strat, jaką przedsiębiorstwa państwowe mogą przeznaczać na inwestycje pozalimitowe, mają zastosowanie do zysków za rok 1957, z tym że za podstawę do dokonania odpisów na inwestycje z zysku ponadplanowego przyjmuje się zysk ponadplanowy za rok 1957 jedynie w granicach nie przekraczających 50% zysku planowanego na tenże rok. Dokonane w granicach ustalonych tymi przepisami odpisy zysków za rok 1957 przeznaczone są na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych.

2. Tracą moc:

1) uchwała nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417),

2) uchwała nr 757 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji w spółdzielniach i w związkach spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (Monitor Polski Nr 100, poz. 1157),

3) uchwała nr 176a Rady Ministrów z dnia 23 maja 1957 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w spółdzielniach zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 49, poz. 303),

4) przepis § 15 ust. 4 uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Monitor Polski Nr 105, poz. 1205),

5) uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitałnych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 129),

6) uchwała nr 1012 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich funduszy rozwoju przemysłu terenowego (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-45, poz. 637),

7) przepis § 12 uchwały nr 785 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień prezydiów rad narodowych w zakresie młynarstwa.

§ 51. Tryb finansowania inwestycji i remontów kapitałnych określają banki instrukcjami zatwierdzonymi przez Ministra Finansów.

§ 52. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, ministrom i prezydiom rad narodowych.

§ 53. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz